

هو الله - ای بنده بها از بلائی وارد بدرگاه احدیت...

عبدالبهاء عباس

اصلی فارسی

لوح رقم (23) - من آثار حضرت عبدالبهاء - مکاتیب عبدالبهاء، جلد
8، صفحه 20

هو الله

ای بنده بها از بلائی وارد بدرگاه احدیت شکرانه نما زیرا مصیبت در سبیل حضرت احدیت عین عنایت است و مشقت صرف موهبت ایام حیات مانند سراست و وجود موجودات موهوم است و بی بنیاد و معدوم آنچه هست حقیقت روحانیه است و هویت نورانیه که بقا اندر بقا و صفا اندر صفاست ثابت است و باقی نابت است و کافی مرور دهور رخنه ننماید و توالی اعصار و قرون فتور نرساند لهذا باید آن لطیفه ربانی محفوظ ماند و آن آیت ربانی مثبت گردد و از غرائب وقوعات اینست که اعظم وسیله صون و حمایت این حقیقت نورانیت هجوم اعداست و آلام و محن بی منتها زجاج آن سراج اریاحست و سبب سلامت آن سفینه شدت امواج لهذا باید از بلاء ایوب ممنون شد و از جفای اهل ذنوب باید خوشنود گشت زیرا سبب بقا و وسیله کبری و نعمت عظمی و موهبت بی منتهاست و علیک البهء الابهی (ع ع)

ORIGINAL